

Fricz Tamás: Gyurcsány valóban elny?hetetlen a „baloldal” számára

2015 augusztus 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Gyurcsány Ferenc kétségtelenül sajátos jelensége a honi politikai életnek. Els?sorban és leginkább persze azért, mert politikai és gazdasági múltja – és jelene – ellenére még mindig színen lehet a politikai porondon, ami nem

kevés magyar választópolgárnak okoz fejtörést.

De nem csak ezért sajátos jelenség a volt miniszterelnök.

Hanem azért is, mert még mindig arról szólnak – szólhatnak – az elemzések és értékelések, hogy Gyurcsány megkerülhetetlen tényez?je a magyar „baloldalnak”. A napokban is azt fejtegették néhányan, hogy a 2018-as választásokig elkerülhetetlen lesz az MSZP és a Demokratikus Koalíció valamilyen megállapodása a választási együttm?ködésr?l. S ezek az elemzések abból indulnak ki, hogy a baloldali pártok közötti versengésben Gyurcsány pártja még mindig jól tartja magát, s?t, az MSZP-n kívül meg is el?zte riválisait, valahol a 6–10 százalékos népszer?ségi tartományban mozog. Ez pedig azt mutatja, hogy a baloldali szavazók egy jelent?s része még mindig Gyurcsány Ferencet tartja a hiteles baloldali politikusnak.

S ez utóbbi, ha jobban belegondolunk, egészen különleges tünet a magyar politikai életben.
Hogyan, mit?l hihetik még mindig azt a baloldali, balliberális szavazók, hogy Gyurcsány ?ket képviseli, az ? értékrendjüket valósítja meg?

S egyáltalán, mit?l lenne baloldali Gyurcsány Ferenc?

Vegyük sorra!

El?ször is, ha miniszterelnökként megvalósított gazdaságpolitikáját nézzük, akkor igen nehezen lehet érvelni baloldalisága mellett. A 2006-os választások el?tti kampányban jólétet ígért ugyan az embereknek, valamint áfacsökkentést és béremeléseket, a választók félrevezetésével megszerzett választási gy?zelem után viszont – er?teljes EU-s hatásra is – k?kemény megszorítócsomagot jelentett be, amelyet az egyáltalán nem jól bevált IMF-es receptek alapján adagolt be a társadalomnak.

Ennek lényege nem volt más, mint a bérek és nyugdíjak befagyasztása, növekedés helyett a pénzügyi egyensúly szigorú betartása, külföldi kölcsönök felvétele stb. Ez a gazdaságpolitika folytatódott és még inkább elmélyült a 2008. ?szi pénzügyi és gazdasági világválság kitörése után; Gyurcsány, majd Bajnai Gordon szolgaian követte az EU, az Európai Központi Bank és az IMF neoliberális iránymutatását, s egy új, hatalmas mérték? kölcsönt vettek fel

e nemzetközi szervezetekt?l.

Gyurcsány 2006 és 2009 között a gazdasági válságból adódó terheket egyértelm?en a lakosságra hárította, szemben azzal, amit az Orbán-kormány valósított meg 2010 után. Vajon mi volt ebben a baloldaliság? Vajon mi tetszett ebben a baloldali szavazóknak?

Ráadásul nem pusztán a megszorításokról van szó, hanem a Gyurcsány-kormány gazdaságfilozófiai beállítottságáról is. Gyurcsányék egyértelm?en a neoliberális receptek alapján jártak el: állami cégeket, közszolgáltató vállalatokat privatizáltak (ezek közül csak az egyik legértelmetlenebbet emelem ki: az aranytojást tojó tyúk, a Budapest Airport eladását), abból az elvb?l kiindulva, hogy a piaci szerepl?k – különösen a külföldi piaci szerepl?k! – mindig sokkal hatékonyabbak, mint az állam. Emellett a piaci elvet igyekeztek beépíteni olyan, a közjót szolgáló szférákba is, mint az oktatás és az egészségügy. Emlékezzünk: a fels?oktatásban PPP-konstrukciókat építettek ki (ami nem más, mint piaci cégek megjelenése egyes oktatási szegmensekben, mint például a kollégiumi ellátás), amelyek komoly károkat okoztak – az Orbán-kormány nem gy?z megszabadulni ezekt?l, az állam és a hallgatók számára egyaránt hátrányos m?ködési formáktól.

Másfel?l, talán még emlékszünk a szépremény? egészségügyi miniszterre, Horváth Ágnesre. Az ? nevéhez f?z?dik az elhíresült mondás: az egészségügyben is „minden a profitról szól”. Így, tömören. Ha máskor nem, ebben a mondatban ott volt a Gyurcsány-kormány filozófiája: az állam által garantált közjó smafu, csak a piaci szerepl?k képesek megjavítani az elavult viszonyokat és intézményeket. (El is kezd?dött gyorsan, magánberuházással széfek felszerelése a kórházi szobák falára, a rengeteg, vagyonát félt? id?s asszony nagy örömére…)

Gyurcsány a neoliberális gazdaságpolitika híve, s az a mai napig is. Mit?l lenne baloldali?

De a modern – ha tetszik, szociáldemokrata – baloldaliság szerves része a demokrácia elfogadása és tiszteletben tartása. Kell-e, szükséges-e ebben az összefüggésben felidéznem 2006 ?szét, a szeptember 17. (az ?szödi beszéd nyilvánosságra kerülése) után fellángoló tüntetésekre adott gyurcsányi választ, kell-e felidéznem október 23-át, az ártatlan, békés tüntet?kkel szembeni borzalmas rend?ri fellépést? S kell-e bizonygatnom, hogy egy ilyen, összehangolt rend?ri megmozdulás egyszer?en elképzelhetetlennek t?nik a miniszterelnök jóváhagyása nélkül? A szomorú egyedül csak az, hogy az októberi véres események teljes feltárása, a valódi felel?sök megnevezése még mindig nem történt meg.

Ami viszont bizonyos: mind a 2006-os választások manipulálása, mind az ?szödi beszéd „szellemisége”, mind a rend?ri attakok azt bizonyították, hogy Gyurcsány, ha azt diktálja az érdeke, könnyedén túllép a civilizált demokratikus kereteken. És akkor mit?l is baloldali, mit?l is „modern” baloldali?

Végül Gyurcsány nagyvállalkozói, azaz gazdasági tevékenysége sem éppen a baloldaliságnak a leghívebb kifejez?dése, megspékelve számos korrupciógyanús, a jogszer?ség határán járó, erkölcsileg elfogadhatatlan lépésével. Gyurcsány nem igazán tudta a kádári–horni „munkás, melós” életérzést továbbvinni, sokkal inkább t?nt és t?nik a magyar közvélemény el?tt egy, a gazdasági életben gátlástalan oligarchának, akinek igazából vajmi kevés köze van az egyszer? munkavállalók problémáihoz.

Összegezve: Gyurcsány egy gátlástalan nagyvállalkozó, aki a politikába be- és visszakerülve a széls?séges neoliberális, piaci elveket követve próbálta az országot átformálni, fittyet hányva a demokrácia normáira. Talán még szegény Makó vitéz is közelebb jutott Jeruzsálemhez, mint Gyurcsány a baloldali szellemiséghez.
Mi hát a „titka”? Miért van az, hogy a baloldali s részben a balliberális szavazók egy része is hisz benne, rá szavazna, ha most lennének a választások? Semmit nem látnak abból, amit a fentiekben kifejtettem? Vakok és süketek a tények iránt?

Korántsem. A Gyurcsány-hív?ket egyszer?en más mozgatja, mint a fenti racionális érvelés. Ez pedig a törzsi összetartozás tudata, illetve a közös ellenségkép. Gyurcsány nekik nem más, mint a mi kutyánk kölyke. Tudják, hogy honnan jött, tudják, hogy ki volt, érzik, hogy kicsit furcsa magatartása, beszédmódja ellenére közéjük tartozik. Beszéljen bár a piacról, az állam leépítésének szükségességér?l, az ? nyelvét még mindig jobban értik, mint az ?sellenségét, Orbán Viktorét. Orbán olyan szavakat, fogalmakat használ, amelyeket nem értenek, és nem tudnak hova helyezni, mint például nemzet, hazaszeretet, határon túli magyarok, kereszténység, keresztény Európa és így tovább. Nem mindig értik Gyurcsányt sem, de ha azt mondja nekik, hogy „húzzunk bele!”, s hozzájuk beszél, akkor már érzik, hogy ? a nekik való ember.

Szóval a „titok” nem más, mint a közös, kádári posztkommunista érzület. Szavazói azt érzik: mondjon bármit

Gyurcsány, ? hozzánk tartozik, s a végén segíteni fog rajtunk. Neki hiszünk, hiszen egy t?r?l fakadunk, míg Orbán Viktor számunkra idegen és ellenszenves.

Itt tartunk, 2015-ben. Gyurcsány addig marad „elny?hetetlen”, amíg a törzsökös kádári világkép jelen marad a honi politikában és a fejekben.

Vagyis…

Fricz Tamás - *A szerz? politológus*

www.napigazdasag.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló